

Příspěvek k diskusi na téma „Územní plán, regulační plán a urbanisticko – architektonická soutěž na centrum Zlína“

Zlín, 7.ledna 2002

Po prostudování materiálu, připraveného jako podklad k diskusi na výše uvedené téma hlavním architektem města ing. arch. Pavlem Novákem ze dne 2.1.2002, mne, po opadnutí prvotního zděšení z úvodu, napadlo několik, další otázky vyvolávajících, souvislostí:

Proč bylo zadání územního plánu tak „špatné“, že již po třech letech lze mluvit o několika desítkách jeho změn? Jakákoliv dokumentace tohoto druhu má přece vždy takovou kvalitu, jak kvalitní je její zadání. Možné změny předjímá ÚP v části C. „Regulativy“ pouze v bodu 1.6., kdy stanoví, že „...umíst'ování a povolování staveb ve volné krajině (...) budou řešeny samostatně změnou ÚP na základě individuálního posouzení konkrétního záměru“. Jestli se všechny desítky změn popisované v textu pana architekta Nováka týkají umíst'ování staveb ve volné krajině, pak je vše v pořádku a nelze o nedostatečnosti ÚP hovořit. Obávám se však, že tomu tak není.

Vodítkem k osvětlení možných problémů by mohl být velmi ostrý kontrast mezi postupem odborných orgánů města (ÚHA, OÚP, stavební komise), zpracovatele USB a přizvaných odborníků na jedné straně a RMZ na straně druhé. Ti první se snaží vytvořit ucelené a koncepčně fungující dílo na základě svých zkušeností a při vědomí smysluplnosti takového plánu a s vazbami i nad časový rámec vymezený zadáním. Ti druzí jejich kroky omezují škrtním jednotlivých potřebných částí mozaiky (ospravedlnění tohoto postupu v předmětném textu chybí). Takové černobílé vidění světa se mi však příčí, a věřím, že problémy Zlína nejsou tak jednoduché. Jedním z reálných výsledků je však odchod významného urbanisty architekta Šimečka ze stavební komise města – docela smutný výsledek.

Proč bychom si usnadňovali život vydlážděním našeho zahrnovajícího dvorku, když ta dvě prkna natažená přes louže plné bahna vydržela už tak dlouho. To, že občas někdo z nás zapadne po uši do hnoje, by nás nemělo trápit. Nám se to přece stát nemůže. Do hnoje padají jen nešikovné. Nedej bože, když se někdo občas odváží vykládat o krásných dlažbách, které viděl na jiných dvorečcích. Ten si pak už nic než vhození do obecního hnoje nezaslouží.

Ale zpět k architektuře a územnímu plánu. Jakákoliv soutěž, měla-li by se stát výchozím materiálem pro další zpracování koncepce předmětné oblasti, měla by velmi uvážlivě požadovat proporce mezi reálnými vstupy a požadovanými cíli. Tyto proporce lze z části vyčíst z ÚP, mnoho informací však bude také jinde. Pro zadání na podobné soutěži je pak nutno vybrat a pojmenovat „to

podstatné“ tak, aby byl materiál ještě použitelný. Dle mého názoru je nutno zejména do připravovaného zadání zahrnout odpovědi na následující otázky. Pro stanovení regulace v dané oblasti je potřeba naskýtající se otázky nejprve pojmenovat:

1. Co chceme mít z centra města, k jakému ideálu směřujeme naše snahy?
2. V jak uspořádaném prostředí chceme žít, jakou míru entropie jsme ještě schopni akceptovat?
3. Co je hodno zachování a co bude potlačeno jako dočasný cíl, či dokonce chyba?
4. Jaká je a bude díky městu kvalita našeho života? Jak může město kvalitu našich životů ovlivnit, kam až si městský prostor do své duše pustíme, či co od města po této stránce očekáváme?
5. Skladba jednotlivých uvedených lokalit vytvoří, nebo alespoň může vytvořit, novou kvalitní městskou zónu „centrum města“. Stane se takto vniklá složenina skutečným městským centrem? Chceme, aby se tímto centrem stala? A je to vůbec realizovatelné? Jaké lidské, technické a rozpočtové prostředky je pak potřeba použít, aby tomu tak v budoucnu bylo?

Je třeba mít na paměti nejen estetiku navrhovaného řešení, ale též jeho realizovatelnost, zejména setkání se jednotlivých skladebných částí ve stejném časovém horizontu uskutečnitelnosti. Toto hledisko je dnes bohužel ilustrovatelné stavbami jako je např. nedostavěný Čepkov, areál bývalé Družby, snahami o znovuoživení Trantírkova domu apod.. Byl bych rád, kdyby se v budoucnu podařilo tyto zkušenosti pochopit a poučit se z nich. Jen hlupák opakuje pořád tytéž chyby a já věřím, že zpracovatelé předmětného úkolu žádní hlupáci nejsou.

Při vědomí, že správně položená otázka v sobě již skrývá většinu odpovědi, doufám, že naznačená iniciativa pana architekta Pavla Nováka bude pozitivním vstupem k upřesnění koncepce města Zlína a to i nad časový horizont stanovený územním plánem.

Ing. arch. Ivan Havlíček
místopředseda
Obce architektů